

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. XIX. Vita Christi perfectiſſima omnibus ab ipſo imitabilis facta, quod
ſimilitudine declaratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

In quo similitudine à sacra Scriptura desumpta declaratur. quòd, cum omnibus in rebus perfectissima vita Christi fuerit, ita tamen eam ipse temperavit, omnes vt eam imitari potuerint.

HABET eam sacra Scriptura virtutem & admirabilem gratiam, vt benè notat Sancti, vt infirmis & paruulis facilis sit & lactis instar blanda, q̄ in eadem omnia ad salutem necessaria facile reperiant & intelligant, magnaque ab eadem suauitate attrahantur & inuitentur. Fortibus autem & perfectis difficillima sit, immensum mysteriorum pelagus, & incomprehensibilis sapientiæ profunditas. Vt, quod sanctus Augustinus ait, hic vsu venire comperiat; scilicet fideles ea, quæ ad benè viuendum & salutem comparandam necessaria sunt, statim in eadem reperire: eos verò, qui vterius in eiusdem intellectu procedere voluerint, postquam iam in-

Sacra Scri-
ptura aliã
se præbet
paruulis,
aliam ex-
ercitatis.

Epist 3 ad
Vulstianum,
lib 2 de
doctrina
Christi.

de à

de à prima adolescentia ad vltimã senectutem in eiusdem studio se exercuerint, viri & acutissimo ingenio & discendi ardore in fatigabili, cum iam ad perfectiõnem eius peruenisse videntur, tum primum incipere, & tyrones se in esse censere. Præter facilitatem & simplicitatem, quam Scipio habet pro prioribus, & difficultatibus ac tenebras, quas alij hic offendunt, est instar mensæ cuiusdam cœlestis omnibus virtutum, quæ oprari possunt ant ferculis instructæ; ac velut mamentarium, omni armorum genere, & remedijs aduersus omnia vitia & tentationes instructissimum. Docet enim omnium statuum mores, docet quid quisque iuxta vocationem, officium, ac vitæ rationem suam agere debeat. Docet quid liberos, quid prouinciarum rectores, quid orbis Senatores, quid Reges ac Imperatores, tam vitam propriam, quam rerum publicarum administrationem facere oporteat. Atq; ita docet quid omnes

Omnes
instruit.

DE
ordin
incum
statu
condi
rat, &
slicet
naturæ,
institu
Cum
verbum
nibus p
riatur, n
vid in
Patris V
angelium
emplum
nibus &
positus e
rem &
eadem
reperit
morta le
omni c
ad salu
rum que
præcept
tialiter
ordina

ordinum & nationum hominibus
incumbat, quibus non naturam, non
statum, non sublimem humilemque
conditionem, sed malitiam dunta-
rat, & quod prauum est aufert, vt
scilicet sancte quisque vitam iuxta
naturam, status & officij præscriptum
instituat.

Cum autem in Scriptura, quæ Dei
verbum est, omnibus omnino homi-
nibus publice propositum hoc repe-
riatur, magis consentaneum fuerit,
vt in Christi Domini, qui æterni
Patris Verbum, Scripturæ finis, Eu-
angelium viuum, quiq; nobis in ex-
emplum & omnibus mundi natio-
nibus & statibus in Prototypo pro-
positus est, vita habeatur. Quamob-
rem & in Domini Saluatoris vita
eadem virtus & admirabilis gratia
reperitur, vt in ea omnes omnino
mortales inueniant perfectissimum
omniū quibus opus habent, virtutū
ad salutē necessariarū exemplū, ea-
rumque actus & exercitia, quæ sunt
præcepti, & in quibus virtus essen-
tialiter consistit, verbi gratia humi-
litatis,

Sic &
Christus
Dominus;

litatis, mansuetudinis, patientie, castitatis, iustitie, fortitudinis, perseverantiae, misericordiae, caritatis &c. contemplentur. Has, quae omnibus necessariae & convenientes sunt, omnes in Christo, modumque ac passionis mysteria sequuntur, idque in summo perfectionis gradu, & varia singularum exemplis uti ante, de affectibus imitationis agendo declarauimus reperiuntur. Quae autem & exercitia virtutum, quae praecipue non sunt, nec omnibus necessaria, nisi quod media sint & auxilia, quibus virtutes earumque perfectio comparentur, qualia sunt abstinentia, ciborum communium abstinencia, ieiunia extraordinaria, penitentiae rigores, nuditas & exteriorum bonorum inopia, uti ante diximus in vita Christi, iuxta suam quaeque capacitatem & statum reperiuntur. Quae minores, nec extraordinaria sed eadem reperiunt, se legem diuinam & Ecclesiae praecipua seruando, & iam communes comederdo

Viuentes vitam communem.

& cum
nem co
inter h
ijs agen
ribos,
emplo a
que ac
bus ded
gradia
ta qua
ant.
Qui
ctiores
iam vi
que sibi
chi &
dediti
plum h
contin
sine vl
gisse;
nem ic
nes &
cellissi
integr
egisse
tia ad
&c

& cum alijs conuersando, salutem consequi posse. Christus namque inter homines commorando, cumque alijs agendo, & vulgares comedendo cibos, hanc vitæ rationem suo exemplo approbavit, consolationemque ac spem salutis idem facientibus dedit, etiam si ulterius non progrediatur, modò in reliquis fideliter ea quæ seruare tenentur, compleantur.

Qui ad altiora, vitamque perfectiorem vocati sunt, in Christi etiam vita ratione quadam singulari, quæ sibi opus sunt, reperiunt. Monachi & Anachoretæ vitæ solitariæ dediti admirabile pro se hic exemplum habent, ubi quadraginta illum continuò dies in solitudine solum, sine vlllo mortalium commercio egisse; & postquam iam prædicationem incepit, post diurnas fatigationes & labores, noctu ad montes cõcessisse à discipulis sequestratum, & integras noctes orando vigilẽ transigisse vident. Quòd autem à pueritia ad vsque annum tricesimum, quò

se ma-

Monachos & Anachoretas.
Matth. 4.
Mar. 1.
Luc. 4.
Mar. 6.
Luc. 6.
Ioan. 6.

se manifestare Israeli coepit, vita
solitariam in eremo, Ioannis Baptistæ
exemplo non duxerit, maior
virtutis exercendæ gratiâ id factum
Maior namque haud dubiè virtus
fuit humilitas, obedientiaque quæ
in oppido Virgini Iosepho quæ
temperando, virtutesque & gratia
occultando, & ab alijs contemptum
exercuit, quàm vita solitaria fuisse
ac magis opus fuit mundo, vitæ
humilitatis & obedientiæ exemplum
superbia & propria voluntas cura
retur, quàm vt maiori solitarij ex-
emplo fuisset solitariam vitam
ctando.

Ieiunijs
extraor-
dinarijs
deditos.

Qui ad aspera & extraordinaria
ieiunia vires habent, hic quod in-
tentur inueniunt; nullum quippe
se potest ieiunium strictius, quàm
XL. ipsos dies sine vlllo cibo potus
traducere. qui abstinentiam colunt,
paucisq; contenti viuunt, nec de-
licatiora sectantur, sed viliora, &
quibus interdum quod comedant
non suppetit, hic item suum exem-
plum habent. hic siquidem Regem
glo-

gloriz, quando cum suis comedebat
 discipulis, hordeaceum comedere
 videbunt panem, eumque adedè exi-
 guum, ut non nisi quinque panes hor-
 deaceos & duos pisciculos vespere
 ipse ac duodecim discipuli post di-
 urnas fatigationes haberent, & in
 porum sola suppeteret aqua. Quem-
 admodum in miraculo illo quinq; pa-
 nes euidenter apparet; nam Domi-
 nus, ut refert Marcus, impredientibus
 turbis, quæ ad ipsum vndiqua-
 que confluebant, cum die tota cibi
 sumendi tempus occasionem ve non
 habuisset, circa vesperam cum disci-
 pulis in desertum se contulit, & in
 comneatum omnium non nisi quin-
 que illi panes & duo pisciculi sup-
 petebant, è quibus postmodum mul-
 tiplicatio illa admirabilis facta. Cū
 autem vinum nõ multiplicarit, nec
 ipsum discumbentibus dederit, eui-
 dens est, id minimè suppetijisse: cer-
 tum est enim Apostolos, id ad manū
 non habuisse, cum ipsum discumbē-
 tibus non propinarint. Quin & ci-
 bus ille dimensus & secundarius in-
 terdum

Marc. 6.

terdum etiam illis deerat, ita scilicet disponente Domino, quod abundantiam paupertatemque amplegerat: exemplo sunt Apostoli

Matth. 12. tritici spicas per viam carpentes

Mar. 2. easdemque in cibum purgantes, quibus

fame pressos illos fecisse Evangelista referunt. Hæc autem fames

erat, ut cum factum hoc carpentes

Pharisæi, ipsos Dominus excusavit

necessitate illos à Sabbathi obligatione

excusari, quemadmodum

Dauidem eiusque comites olim

panibus propositionis comedentibus

asserens. Interdum etiam, quod dicitur

menta deessent, nec à quoquam

uitarentur, extremam famem patiebantur,

& non nisi post vesperam satisfactionem

sumebant. unde Martini ait, Dominum cum in festo Palmæ

in templo ad usque vesperam doceret,

circumspexisse & vidisse, postquam

vidisset Ierosolymam

thaniam noctis sub crepusculum pertransiisse.

videbat autem & circumspiciebat, ut ait Glossa, num à quoquam

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

inuitaretur: cum que à nomine Ierosolyma

DE ORAT. MENTALI. 241

...uicari cerneret, quod serum esset, in
Bethaniam sumpturus cibum se cō-
tulit. Si autem hoc eo factum die,
quo tanto cum plausu & veneratio-
ne exceptus est, quid alijs factum
debemus putamus? Ecquæ autē maior
esse potuit abstinētia, quàm qualē
in passione exercuit, quando sc. cūm
viq; vesperam ieiunus ageret, &
vi vehēmentissima torquetur, felle
ac aceto ieiunium soluit?

Insignes item sanctæ paupertatis
Romaniū rerum contemptus ama-
tores in vita Christi clarissima ex-
tremæ paupertatis exempla reperi-
ent. videbunt inquam filium regis,
& ipsum cœlorum ac terræ regem
in vili nasci stabulo. Visum quidem
hactenus, aliquos in Pastoritijs na-
tos casis ad regnum euectos esse; ve-
rum Regis filium & tantum Regem
tunc in paupertate nasci, hactenus
nec visum est, nec videbitur vnquā.
Toto quoque vitæ tempore, domo
caruit, & supellectile, & faculta-
tibus, vt & ipse significabat, dum

sanctæ
Paupertatis
Sectatores.

Matth. 8.
Luc. 9.

L dos,

dos, Filius autem hominis non habet in se prin
 vbi reclinet caput suum. Quis vult proinde,
 in mundo adeò fuit pauper, qui totum cibum
 vitæ tempore nihil haberet, aut tantam rem
 reditate aut aliorum donatione, aut alia
 alia ratione ad se deuolutum, aut alia
 Christus Redemptor noster? qui totam vitam
 quam aliqua habuit, nec possidet, nec voluit
 bona, sed solas, quas à pijs ad vitam dicentem
 suam suorumque sustentandam accepisse con
 cipiebat, eleemosynas: atque illas & fuit
 mox ut à sancto Iosepho nutritus, modo ill
 suo se sequestrauit, & prædicare voluisse:
 edere miracula cœpit, præter eleemosynas in veste in
 mosynas nihil habebat. Hinc ab illis dicit. Si au
 petentibus publicanis didrachmas intueri ve
Matth 17. cum quod daret, non suppeteret, si poterit in
 trum ad mare misit, ut staterem in zona, & d
 in pisce capto reperiret, in tribus de quaque
 solueret. In quæ verba D. Hieronymus moriatur
 mus ait, Exemplo nobis est & zelus. Qui a
 cationi, tanta Domini nostri patris & in Dei
 pertas, ut, quò, pro se suisque tribus recrescen
 tum penderet, non haberet. Et veritas speritati
 simile fit, eum, qui Apostolos à prædicandi
 prædicandum mittens aurum & argentum re
 gentum in zona habere illos veteris caritatem
 in

in se primò illud exactè seruasse. Ac
proinde, vti pàuper fait circa domũ
& cibum, ita etiam quoad vestem;
nam etsi vestis eius, vti diximus, è
lana aut lino, more aliorum, conte-
nata esset, tamè vilis & secundaria e-
ra. Atque hoc Euangelistam signifi-
care voluisse, docet Chrysostomus,
dicentem, vestem Domini desuper
fuisse contextam *per totum*, sine vlla
arte & futura: atque hoc loquendi
modo illius vilitatem exprimere
voluisse: nam vti in reliquis, ita &
in veste insignem paupertatem ostē-
dit. Si autè quam in morte ostendit
inueni velimus paupertatem, quis
poterit imitari? cùm qui vestit sin-
gula, & dat esse omnibus, totus vn-
dequaque saucius, palam nudus e-
moritur.

Hom. 84.
in Ioan.
c. 19.

Taulerius
de Passio-
ne c. 39.

Qui ad carnem mortificandam,
& in Dei amore & omnigena virtu-
tate crescendum, graui poenitentia &
asperitatibus sese macerant, incom-
parabile hic exemplum, quod imi-
tari non poterunt reperient. Inspician scilicet
illos veteres ac frigus præsepis, asperi-

Omni
mortifi-
cationi &
asperitati
intendē-
tes.

tatem ac rigorem deserti, immer-
 passionis tormenta & opprobria,
 quos assiduo, ex omnium hominum
 quæ semper ob oculos habebat se-
 leribus, sentiebat dolores. Hinc
 licet perspiciat, quàm omnis
 Christi ab omnibus delicijs & con-
 solatione terrena aliena fuerit, quæ
 que omni asperitate ac poena interio-
 riori & exteriori plena. Nam ex
 quod de tanti rigoris exemplis
 angelistæ narrarunt, facile collige-
 re licet, quid in reliquis vitæ eius
 quos tacuere, actibus factum sit.
 Tametsi autem par fuerit, ut
 semper eundem ubique asperitatem
 exterioris tenorem modumque se-
 uaret, quò omnibus hominum orbi-
 nibus exemplo foret, ut diximus
 certum tamen etiam est, omnem
 tam Domini, quod infinità dire-
 esset sapiētiam, magnam inter se pro-
 portionem & consonantiam habuisse,
 ut intermedia & post secundum
 præsepis duritiei, prologo & sacrat-
 tissimæ passionis fini & epilogo re-
 spóderet. Inter ceteras autem aspe-

Nudipe-
 des.

ricates, & hanc in eo nota, quod
semper nudipes inceserit, vel, ut nō
nemo sentit, sandalijs insistens, ut
suprema saltem pedum pars nuda
pateret; quod sanè corpori delica-
tissimo, & tempore brumali, duris-
simum fuit: Confirmat id, inter ce-
tera testimonia, ipse ore suo Domi-
nus, dum Apostolos ad prædican-
dum missos hoc modo incedere vo-
luit, dicens. *Nihil tuleritis in via, ne-* *Matth. 10.*
que calceamenta. et si sandalia eos ge- *Marc. 6.*
stare, quibus infima pedum tegeren-
tur, permiserit. Quoniam autem
prudentissimus magister prius agere
quam dicere solet, verisimile fit, nu-
dipedem illum fuisse, aut solis san-
dalijs pedes texisse. Obseruat id
Hieronymus ad Eustochium hoc
modo scribens: Misit Christus ad
prædicandum discipulos nudipe-
des; & sanè ipse calceos gestasse non
debit, cum seruos suos eosdem ge-
stare vetuerit. Cùm igitur rem tam
asperam ac duram Euāgelistæ silen-
tio inuoluerint, certum est, & alia
magnæ poenitentia opera, quibus

246 FRANC. ARIAS CAP.
pro peccatis nostris Dominus
fecit, pia fidelium contempla
eadem relinquentes, tacuisse.

CAPVT XX.

*In quo eadem sacra Scriptura
vita Christi Redemptoris sum
do deducitur.*

EX ijs quæ iam commemor
sunt, euentissime con
vitam Redemptoris Chri
magnam cum sacra Scriptura
re conuenientiam: quod scilicet
hinc tam sublimes virtutes, ut
nitis partibus omne id ad quod
tingere homo queat, excedant,
tineat, omniaque exercitia, quæ
ximè ad virtutes conducunt,
magni eximijque sancti imitari
sunt, admodum singularia comp
hendat: illinc verò communia
beat, quæ iusti omnes etiam ma
imbecilles & omnium statu
mitari queant: Ac proinde in
hic bonitas & sapientia Christi
lucescit, quod vitam omnibus